

ת"פ 26223/12/15 - מדינת ישראל נגד דימיטרי כוגן

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ת"פ 26223-12-15

27 יוני 2017

לפני: כב' השופטת מיכל נעים דיבנר
המאשימה
מדינת ישראל
-
הנאשם
דימיטרי כוגן

החלטה

בבקשה מס' 15

כתב האישום וההליך עד כה

1. בכתב האישום נטען כי הנאשם העסיק בעסק שבבעלותו 5 עובדות בעבודות חשפנות ומלצרות, ללא שהן אזרחיות ישראל או תושבות בה וללא שהחזיקו ברישיון עבודה בישראל. עוד נטען שהעסקת העובדות נעשתה ללא ביטוח רפואי.
2. נכון למועד זה נשמעו כל עדי המאשימה, כאשר מבין 5 העובדות הזרות, לכאורה, בגין הוגש כתב האישום, נשמעה עדות של אחת מהן בלבד, בעוד שהאחרות גורשו למדינותיהן כבר בסמוך לאחר ליל הפשיטה על בית העסק של הנאשם. בנוסף נשמעו עדויות חוקרים אשר עסקו בחקירת הפרשה ועדות עובדת ישראלית שעבדה אצל הנאשם.

תמצית הבקשה דנן

3. בפני בקשת הנאשם לביטול כתב האישום על פי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - **החוק** ו - **הגנה מן הצדק**).
4. לטענת הנאשם יש לקבוע כי קמה זכותו להגנה מן הצדק מחמת שני טעמים: האחד, כי נמנעה ממנו הזכות לחקירה נגדית של עדות שהיה על המאשימה לזמן והשני, כי לא נמסר לו כל חומר החקירה.

הכרעה

לאחר עיון בבקשה, בתגובה לה ובתשובה לתגובה, אני מחליטה כדלקמן:

5. בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נט (6) 776 (2005) התווה בית המשפט העליון מבחן תלת שלבי, לצורך הכרעה בשאלה האם קמה הצדקה לבטל כתב אישום מחמת שיקולי הצדק. המבחן עמוד 1

שנקבע בהלכת בורוביץ חל גם לאחר עיגון ההגנה מן הצדק בספר החוקים (ע"פ 371/06 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 30.4.2008); ע"פ 5672/05 טגר בע"מ נ' מדינת ישראל (מיום 21.10.2007)).

6. לפי אותו מבחן, בשלב הראשון יש לזהות את הפגם או הפגמים שנפלו בהליכים שנקטו בעניינו של הנאשם במנותק משאלת חפותו או אשמתו; בשלב השני יש לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי, חרף הפגם, יש משום פגיעה מהותית בעקרונות של צדק והגינות משפטית; בשלב השלישי יש לבחון האם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב האישום.

מן הכלל אל הפרט

7. הנאשם מצביע על שני פגמים, לכאורה, בהליך: האחד אי זימון עדים על ידי המאשימה באופן הפוגע בזכותו לחקור אותם בחקירה נגדית והשני, אי גילוי מלוא חומר החקירה.

8. באשר לטענה לאי הכללת כל העובדות עליהן מבוסס כתב האישום ברשימת עדי התביעה ובכך לשלילת זכות הנאשם לחקירתן בחקירה נגדית, הנאשם הרחיב ביחס לזכותו המהותית לחקירה נגדית של עדי התביעה, אלא שעל כך אין חולק. כפי שציטט הנאשם בהרחבה בבקשתו, זכותו לחקירה נגדית נועדה להעמיד במבחן את אמינות גרסת עדי התביעה. ואולם משעה שאין מדובר בעד תביעה - ממילא לא קמה הזכות לחקור אותו בחקירה נגדית. בהתאם, אחת העובדות מבין החמש, אכן העידה בפנינו, ולגביה מוצתה זכות החקירה הנגדית שלה על ידי הנאשם.

לא מצאתי בטענות הנאשם כל יסוד לטענה כי קיימת לו זכות לחקור בחקירה נגדית עדים שראו היה להעיד לצורך ביסוס כתב האישום, אך הם לא זומנו להעיד כלל.

ככל שימצא שעדותן של אותן עובדות היו דרושות לצורך הוכחת כתב האישום, הרי שבכך עשויה להיות הצדקה לזיכוי הנאשם, אך זאת יש לבחון בסופו של ההליך ולא בשלב זה. לפיכך - אינני סבורה כי קיים פגם בעניין זה, קל וחומר שאין בכך הצדקה להקמת ההגנה מן הצדק.

9. באשר לטענה לאי העברת מלוא חומר החקירה -

לטענת הנאשם, במסגרת עיון בחומר החקירה הוא לא קיבל את כל חומר החקירה ובכך נפגעה יכולתו להתגונן. יתרה מכך, מרגע שהתברר שלא כל חומר החקירה הועבר לו בתחילת ההליך, קיימת אפשרות שקיים עדיין חומר חקירה שלא הועבר אליו, דבר המקנה זכות להגנה מן הצדק.

הנאשם מונה 8 חוסרים בחומר החקירה שהועבר אליו בתחילת ההליך, הידועים לו במועד הגשת הבקשה. נדון בהם אל מול טענות הצדדים:

א. רשימת חומרי החקירה - אין חולק שלא הועברה.

ב. פרוטוקולים של שימועים שנעשו לכל חמש הנשים המפורטות בכתב האישום.

ג. דו"ח שכותרתו "תיאור מקרה" וכן המשכו של אותו דו"ח (4/מ-3/מ), אשר הוגשו במסגרת עדותו של מר ועקנין (26.2.17).

- ג. טופס רשימת העובדות (מ/5), אשר הוגש לראשונה במסגרת חקירתו של מר ועקנין (26.2.17).
- ד. סרטון האירוע שאודותיו נכתב מזכר מ/14.
- ה. היתר העסקה לגב' סבטלנה זסובה.
- ו. מזכר של מר גרשוני אשר נכח בהשלמת החקירה לגב' זסובה.
10. המאשימה הגיבה וטענה כי כל חומר החקירה הועבר לנאשם, לרבות מסמכים פנימיים. באשר לרשימת חומר החקירה, טוענת המאשימה שהדבר היה ידוע לנאשם בראשית ההליך וככל שעמד על קבלת רשימת חומר חקירה היה עליו לפנות ולבקשה ולא להמתין לשלב זה, על מנת להעלות זאת כטענה לפגם בהליך.
11. לאחר בחינת טענות הצדדים, מצאתי כי הצדק עם הנאשם שנפל פגם בהתנהלות המאשימה בעניין עריכת רשימת חומר החקירה.
- בהתאם לסע' 74(א)(1) לחוק רשאי הנאשם לעיין בכל חומר החקירה וכן "ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום...". משלא הוכנה כלל רשימת חומר חקירה, נגרעה זכותו של הנאשם לעיין בה, על פי זכותו שבדין.
12. באשר ליתר הטענות - לטענת המאשימה פרוטוקולי השימועים הנוספים, הסרטון ומזכרו של מר גרשוני - כלל לא קיימים בחומר החקירה ולכן לא ניתן לקבוע כי נפל פגם באי גילויים לנאשם. ככל שימצא כי העדרם פוגע בהוכחת האישום - הרי שאין זה השלב לדון בכך.
- באשר למסמכים שהוצגו בדיון - מ/3-4/נ (עמ' 40 ואילך), הרי שהטענה כי לא גולו במסגרת חומר החקירה עלתה לראשונה כעת ולא כאשר הוגשו. לפיכך, אינני מקבלת את הטענה.
- באשר למסמך מ/5 (עמ' 42), ב"כ הנאשם אכן טען מיד כי מדובר במסמך שלא הוצג לו במסגרת חומר החקירה, טענה שהיתה במחלוקת בין הצדדים ולא ניתן היה לבררה בודאות, נוכח העדר חומר חקירה.
- באשר להיתר ההעסקה של גב' זסובה - לא מדובר במסמך שהוגש ולא היה בחומר החקירה אלא בטענת הנאשם למסמך שהיה צריך להיות בחומר החקירה ולא היה בו. המאשימה מפנה לתע"צ, מ/9, אשר היא, בצירוף הנלווים לה, המסמך הרלוונטי לעניין זה. יצוין, כי במסגרת מ/9 קיים מסמך לפיו אשרתה של גב' זסובה במועד הביקורת היתה מסוג א/5. לא מצאתי אפוא כי נפל בעניין זה פגם באי גילוי חומר חקירה, אלא לכל היותר טענה למסמך נוסף שיכול היה לבסס את טענות האישום ולא הוגש - שמקומה להתברר בסופו של ההליך.
13. מצאתי אפוא כי נפלו שני פגמים שהנאשם הצביע עליהם - אי עריכת רשימת חומר חקירה וכנובע מכך גם קיומו של ספק לגבי קיומו של מסמך מ/5 בחומר החקירה.
14. בבחינת מידת הפגיעה של הפגמים הנ"ל "בעקרונות של צדק והגינות משפטית", לא מצאתי כי מדובר בפגיעה שיש בה משום הצדקה להגנה מן הצדק. אסביר.

רשימת חומר החקירה - קבלת עמדת הנאשם, מבלי שפנה וביקש רשימת חומר חקירה, ומבלי שהעלה את הטענה בשלב התחלתי של ההליך, תביא לכך שבכל מקרה של העדר רשימת חומר חקירה יזוכה הנאשם רק מסיבה זו. אמנם אין חולק כי על המאשימה לפעול על פי הדין ולערוך רשימת חומר חקירה, אך לא די בכך בלבד שחדלה מקיום חובתה זו, כדי להקים לנאשם זכות להגנה מן הצדק.

מסמך 5/מ - אף אם אניח, כטענת הנאשם, שמדובר במסמך שלא גולה לו במסגרת חומר החקירה, הרי שאין מדובר במסמך שיש בו מידע מפתיע או שונה מכלל החומר הקיים בתיק. מדובר ברשימת העובדות המפורטת לכאורה בכתב האישום והעד אשר ערך אותה העיד בפנינו. לפיכך, אף אם נפל פגם באי גילוייה במסגרת כלל חומר החקירה, אין בכך כדי להוות פגם משמעותי בהליך, העולה כדי פגיעה בזכותו של הנאשם להתגונן כדבעי.

סוף דבר

15. לאור האמור לעיל - לא מצאתי כי הנאשם הצביע על פגמים מהותיים בהליך, אשר יש בהם כדי להקים לו את הזכות להגנה מן הצדק.

16. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' תמוז תשע"ז, (27 יוני 2017), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.